

एकाग्रताद्वारा सर्वशक्तिहरूको प्राप्ति

आज सबै मिलन मनाउने एउटै शुद्ध संकल्पमा स्थित छौ हैन! एउटै समय, एउटै संकल्प— यो एकाग्रताको शक्ति अति श्रेष्ठ हुन्छ। यो संगठनको एउटै संकल्पको एकाग्रताको शक्तिले जे चाह्यो त्यो गर्न सक्छ। जहाँ एकाग्रताको शक्ति हुन्छ, त्यहाँ सर्व शक्तिहरू साथमा हुन्छन् त्यसैले एकाग्रता नै सहज सफलताको चाबी हो। एउटा श्रेष्ठ आत्माको एकाग्रताको शक्तिले पनि कमाल गरेर देखाउन सक्छ भने जहाँ अनेक श्रेष्ठ आत्माहरूको एकाग्रताको शक्ति संगठित रूपमा छ, त्यसले के गर्न सक्दैन। जहाँ एकाग्रता हुन्छ त्यहाँ श्रेष्ठता र स्पष्टता स्वतः हुन्छ। कुनै पनि नयाँ अनुसन्धानको लागि एकाग्रताको आवश्यकता हुन्छ। चाहे लौकिक दुनियाँको अनुसन्धान होस्, चाहे आध्यात्मिक अनुसन्धान होस्। एकाग्रता अर्थात् एउटै संकल्पमा टिक्नु। एउटै लगनमा मगन हुनु। एकाग्रताले अनेक तर्फ भड्कनबाट सहजै छुटाइदिन्छ। जति समय एकाग्रताको स्थितिमा स्थित हुन्छौ त्यति समय देह र देहको दुनियाँलाई सजिलै भुलिएको हुन्छ किनकि त्यस समयको लागि संसार नै त्यो हुन्छ, जहाँ मगन भएको हुन्छ। यस्तो एकाग्रताको शक्तिको अनुभवी छौ? एकाग्रताको शक्तिले कुनै पनि आत्माको सन्देश त्यो आत्मासम्म पुर्‍याउन सक्छौ। कुनै पनि आत्मालाई आह्वान गर्न सक्छौ। कुनै पनि आत्माको आवाजलाई समात्न सक्छौ। कुनै पनि आत्मालाई टाढा बसेर पनि सहयोग दिन सक्छौ। यस्तो एकाग्रता थाहा छ नि! एक बाबा सिवाय अरु कुनै पनि संकल्प नहोस्। एक बाबामा सारा संसारको सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूति होस्। एक नै एक होस्। पुरुषार्थ द्वारा एकाग्र बन्नु त्यो अलग अवस्था हो। तर एकाग्रतामा स्थित हुनु, त्यो स्थिति यति शक्तिशाली हुन्छ, यस्तो श्रेष्ठ स्थितिको एक संकल्पले पनि बाबा समानको अनुभव गराउँछ। अब यो रूहानी शक्तिको प्रयोग गरेर हेर। यसमा एकान्तको साधन आवश्यक हुन्छ। अभ्यास भएमा अन्त्यमा चारैतिर हंगामा हुँदा पनि तिमीहरू सबै एकको यादमा डुब्यौ भने हंगामाको बीचमा पनि एकान्तको अनुभव गर्नेछौ। तर यस्तो अभ्यास धेरै समय देखिको चाहिन्छ तब मात्र चारैतिर अनेक प्रकारको हंगामा हुँदा पनि तिमीले आफूलाई एकान्तवासी अनुभव गर्नेछौ। वर्तमान समयमा यस्ता गुप्त शक्तिहरूद्वारा अनुभवीमूर्त बन्न अति आवश्यक छ। तिमीहरू सबैले अहिले पनि आफूलाई धेरै व्यस्त सम्झन्छौ तर अहिले फेरि पनि धेरै फुर्सतिलो छौ। पछि गएर अझ व्यस्त हुँदै जान्छौ। त्यसैले यस्ता भिन्न-भिन्न प्रकारका स्व-अभ्यास, स्व-साधना अहिले गर्न सक्छौ। हिँड्दा-डुल्दा स्व प्रति जति समय पनि मिल्छ अभ्यासमा सफल गर्दै जाऊ। दिन-प्रतिदिन वातावरण प्रमाण आपतकालिन समस्याहरू धेरै आउँछन्। अहिले त आरामले दबाई गरिरहेका छौ। फेरि त आपतकालिन समस्यामा समय र शक्तिहरू थोरै समयमा धेरै प्रयोग गर्नु पर्नेछ। जब चुनौति दिन्छौ— अविनाशी निरोगी बन्ने एउटै विश्वको हस्पिटल छ भने चारै तिरका रोगी कहाँ जान्छन्? आपतकालिन समस्याहरूको लाइन लाग्छन्। त्यतिबेला के गर्छौ? अमरभवको वरदान त दिन्छौ नि। स्व-अभ्यासको अक्सीजनद्वारा साहसको श्वास दिनु पर्छ। निरास अर्थात् चारैतिरका हिम्मत हारेका समस्याहरू धेरै आउँछन्। यस्ता निरास आत्माहरूलाई साहस दिलाउनु, यही श्वास भर्नु हो। त्यसैले फटा-फट अक्सीजन दिनु पर्छ। त्यो स्व-अभ्यासको आधारमा यस्ता आत्माहरूलाई शक्तिशाली बनाउन सक्छौ! त्यसैले फुर्सद छैन यो नभन। फुर्सद छ भने अहिले छ पछि हुँदैन। जसरी अरूलाई भन्छौ फुर्सद मिल्दैन, तर फुर्सद निकाल्नु पर्छ। समय मिल्दैन तर समय निकाल्नु पर्छ। यस्तो भन्छौ नि! त्यस्तै स्व-अभ्यासको लागि पनि समय मिल्नो भने गर्छु, होइन। समय निकाल्नु पर्छ। स्थापनाको आदिकाल देखि एउटा विशेष विधि चल्दै आएको छ। कुनचाहिँ? थोपा थोपाले तलाउ, त्यसैले समयको लागि पनि यही विधि हो। जुन समय मिल्छ अभ्यास

२०७५ आषाढ ३ आइतबार १७-०६-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १२-१२-८३ मधुबन

गदै-गदै सर्व अभ्यास स्वरूप सागर बन्छौ। सेकेन्ड मिलोस् त्यो पनि अभ्यासको लागि जम्मा गदै जाऊ, सेकेन्ड-सेकेन्ड गर्दा-गदै कति हुन्छ? जोड्दै गयौ भने आधा घण्टा पनि बन्न जान्छ। हिँड्दा-डुल्दाको अभ्यासी बन। जसरी चात्रक एक-एक थोपाको लागि प्यासा हुन्छ। त्यस्तै स्व-अभ्यासीले पनि एक-एक सेकेन्ड अभ्यासमा लगायौ भने अभ्यास स्वरूप बन्छौ।

स्व-अभ्यासमा लापर्बाही नगर किनकि अन्त्यमा विशेष शक्तिहरूको अभ्यासको आवश्यकता हुन्छ। त्यही वास्तविक परीक्षाद्वारा नै नम्बर मिल्ने हो। त्यसैले फस्ट डिभिजन लिनको लागि स्व-अभ्यासलाई फास्ट बनाऊ। त्यसमा पनि एकाग्रताको शक्तिको विशेष अभ्यास गरिराख। हंगामा होस् तर तिमी एकाग्र होऊ। शान्त भएको स्थानमा र परिस्थितिमा एकाग्र हुनु यो त साधारण कुरा हो, तर चारै प्रकारको हलचलको बीच एकको यादमा डुब अर्थात् एकान्तवासी होऊ।

एकांतवासी भएर एकाग्र स्थितिमा स्थित होऊ— यो हो महारथीहरूको महान पुरुषार्थ। नयाँ-नयाँ बच्चाहरूको लागि त धेरै सहज साधन छ। एउटै कुरा याद गर र एउटै कुरा सबैलाई सुनाऊ। त्यसैले एक कुरा याद गर्न अथवा सुनाउन मुस्किल त छैन नि? धेरै कुरा भए त भुल्छौ तर एउटा कुरा त भुलिँदैन। एकको नै महिमा गरिराख, एकको नै गीत गाइराख र एकको नै परिचय दिइराख। यो त सहज छ नि, कि मुस्किल छ? जहाँ एक हुन्छ त्यहाँ एकरस स्थिति स्वतः बन्छ। बाँकी चाहियो नै के! एकरस स्थिति नै हुनुपर्छ नि। त्यसैले एउटा शब्द याद राख, पुग्यो। एकको गीत गाउनु छ, एकलाई याद गर्नु छ, कति सहज छ! नयाँ-नयाँ बच्चाहरूको लागि सहज र सरल मार्ग बताइरहेको छु। चाँडै पुग्छौ। यही चाहन्छौ नि? आएका पछि छौ तर जानु छ अगाडि, त्यसैले यही छिटो-छरितो बाटो हो। यसमा चल, अगाडि पुग्छौ। माताहरूलाई त सबै कुरामा सहज चाहियो नि किनकि धेरै थाकेका छन् जन्म जन्म देखि, त्यसैले सहज हुनुपर्‍यो नि। कति भट्किएका छौ! ६३ जन्ममा कति भट्किएका छौ! त्यसैले भट्किरहेका आत्माहरूको लागि सहज मार्ग हुनुपर्छ। सहज मार्ग अपनाउनाले गन्तव्यमा पुगिन्छ। बुझ्यो? अच्छा।

नयाँ पनि बसेका छन् र महारथी पनि बसेका छन्। दुवै सामुन्ने छन्। सबै भन्दा समीप गुजरात छ नि। समीपको साथ-साथै सहयोगी पनि गुजरातका छन्। सहयोगमा गुजरातको नम्बर राजस्थान भन्दा अगाडि छ। आबू राजस्थान हो, त्यसो त राजस्थान नजिक छ नि। राजस्थानका राजा पनि जागे भने कमाल गर्छन्। अहिले गुप्त छन्। फेरि प्रत्यक्ष हुने छन्। गुजरातको जन्म कसरी भयो, थाहा छ? गुजरातलाई पहिला सहयोग दिइयो। सहयोगको जलले बीज परेको छ। त्यसैले फल पनि सहयोगको नै निक्लन्छ। गुजरातलाई डाइरेक्ट बापदादाको संकल्पको सहयोगको पानी मिलेको छ त्यसैले फल पनि सहयोगको नै निक्लन्छ। बुझ्यौ! गुजरातका कति भाग्यमानी छौ! गुजरातमा बापदादाले सेन्टर खोल्नु भएको हो। गुजरातले खोलेको होइन, त्यसैले नचाहेर पनि सहज नै सहयोगको फल निक्लिरहन्छ। तिमीहरूलाई मेहनत गर्नु पर्दैन। कुनै पनि कार्यमा तिमीहरूलाई मेहनत गर्नु पर्दैन। धर्ती सहयोगको फलको छ। अच्छा।

सबै स्व अभ्यासका चात्रकलाई, सदा एकांतवासी, एकाग्रताको शक्तिशाली आत्माहरूलाई, सदा स्व अभ्यासको शक्तिद्वारा सबैलाई दिलशिकस्तबाट सदा दिल खुश बनाउने, सदा सर्वशक्तिहरूलाई प्रयोगमा लगाउने, यस्ता श्रेष्ठ स्व अभ्यासी, स्वराज्य अधिकारी श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, महावीरहरूलाई र नयाँ-नयाँ

२०७५ आषाढ ३ आइतबार १७-०६-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १२-१२-८३ मधुबन
बच्चाहरू सबैलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग,
नमस्ते।

एउटा आउँछ र अर्को जान्छ। आउने जाने मेला हो। बापदादा त सबै बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ। नयाँ हुन् चाहे पुराना हुन्, भाषा जानेका छन् वा जान्दैनन्, मुरली बुझ्छन् वा बुझ्दैनन्, तर हुन् त बाबाको बच्चाहरू। फेरि पनि प्यारले आइपुग्छन्। बाबा कुन कुराको भोको हुनुहुन्छ? प्यारको। ज्ञानको भोको होइन। बाबाले प्यार हेर्नुहुन्छ, दिलको प्यार। जति सोझा र साधारण हुन्छन् त्यति नै सच्चा प्यार हुन्छ, चलाखीको प्यार हुँदैन त्यसैले सोझा र साधारण बच्चाहरू सबै भन्दा प्रिय छन्। जसरी ज्ञानका सागरको महिमा छ त्यसैगरी भोलानाथको पनि महिमा छ, दुवैको यादगार छ, नयाँ-नयाँ बच्चाहरू भावना भएका राम्रा छन्।

पार्टिहरू सँग अव्यक्त बापदादाको व्यक्तिगत भेटघाट

१- सदा आफूलाई डबल लाइट फरिश्ता सम्झन्छौ? फरिश्ता अर्थात् डबल लाइट। जति-जति हल्कापन हुन्छ त्यति स्वयंलाई फरिश्ता अनुभव गर्छौ। फरिश्ता सदा चम्किरहन्छ, चम्किने कारणले सबैलाई आफूतर्फ स्वतः आकर्षित गर्छ। यस्तो फरिश्ता जसको देह र देहको दुनियाँ सँग कुनै सम्बन्ध छैन। शरीरमा रहन्छन् नै सेवाको लागि नकि सम्बन्धको आधारमा। देहको सम्बन्धको आधारमा रहँदैनन्, सेवाको सम्बन्धको हिसाबले रहन्छन्। सम्बन्ध सम्झिएर प्रवृत्तिमा रहने होइन, सेवा सम्झिएर रहनु छ। घर त्यही हो, परिवार त्यही हो, तर सेवाको सम्बन्ध छ। कर्मबन्धनको वशीभूत भएर रहँदैनन्। सेवाको सम्बन्धमा के, किन हुँदैन। जस्तो सुकै आत्मा होस् सेवाको सम्बन्ध प्यारो हुन्छ। जहाँ देह हुन्छ त्यहाँ विकार हुन्छ। देहको सम्बन्धबाट विकार आउँछ, देहको सम्बन्ध छैन भने विकार छैन। कुनै पनि आत्मालाई सेवाको सम्बन्धले हेर्छौ भने विकारको उत्पत्ति हुँदैन। यस्तो फरिश्ता भएर रहने गर। सम्बन्धी भएर होइन। जहाँ सेवाको भाव रहन्छ त्यहाँ सदा शुभ भावना रहन्छ, अरू कुनै भाव हुँदैन। यसलाई भनिन्छ अति न्यारा र अति प्यारा, कमल समान। सर्व पुरुषहरूमा उत्तम फरिश्ता बन तब देवता बन्छौ।

२- सबै बेगमपुरका बादशाह, गमहरूबाट पर सुखको संसारका अनुभवी सम्झेर चल्छौ? पहिला दुःखको संसारको अनुभवी थियौ, अहिले दुःखको संसार देखि निक्लिएर सुखको संसारको अनुभवी बनेका छौ। अहिले एउटा सुखको मन्त्र मिल्नाले दुःख समाप्त भयो। सुखदाताका सुख स्वरूप आत्माहरू हौ, सुखका सागर बाबाको बच्चाहरू हौ, यही मन्त्र मिलेको छ। जब मन बाबा तर्फ लाग्यो भने दुःख कहाँबाट आउँछ? जब मनलाई बाबा बाहेक अरू कतै लगाउँछौ तब मनमा दुःख हुन्छ। मनमनाभव छ भने दुःख हुन सक्दैन। त्यसैले मन बाबातिर छ वा अन्त कतै छ? उल्टो बाटो तर्फ लाग्छ तब दुःख हुन्छ। जब सीधा बाटो छ भने उल्टो किन जान्छौ? जुन बाटो जान मनाही छ त्यो बाटोबाट कोही गयो भने सरकारले पनि सजाय दिन्छ नि। जब बाटो बन्द गरिदिएको छ भने किन जान्छौ? जब तन पनि हजुरको मन पनि हजुरको धन पनि हजुरको मेरो केही पनि छैन भने दुःख कहाँबाट आयो? बाबाको सम्झेमा दुःख हुँदैन। मेरो सम्झेमा दुःख हुन्छ। हजुरको-हजुरको गर्दा गर्दै हजुरको हुन्छ।

३- सदा एक बल एक भरोसा, यही स्थितिमा रहन्छौ? एकमा भरोसा अर्थात् बलको प्राप्ति, यस्तो अनुभव गर्छौ? निश्चय बुद्धि विजयी, यसैलाई अर्को शब्दमा भनिन्छ- एक बल एक भरोसा। निश्चय बुद्धिको विजय नहोस्, यो हुनै सक्दैन। स्वयंमा नै थोरै मात्र संकल्प पनि संशयको, यो हुन्छ वा हुँदैन भन्ने आयो भने, विजय

२०७५ आषाढ ३ आइतबार १७-०६-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १२-१२-८३ मधुबन हुँदैँन। स्वयंमा, बाबामा र ड्रामामा पूरा-पूरा निश्चय छ भने विजय नमिलोस्, यो हुनै सक्दैँन। यदि विजय हुँदैँन भने अवश्य कुनै न कुनै ठाउँमा निश्चयको कमी छ। जब बाबामा निश्चय छ भने स्वयंमा पनि निश्चय हुन्छ। मास्टर हौ नि। जब मास्टर शर्वशक्तिमान हौ भने ड्रामाको हरेक कुरालाई पनि निश्चय बुद्धि भएर हेर्छौ। यस्ता निश्चय बुद्धि बच्चाहरू भित्र सदा यहीं उमंग हुन्छ कि मेरो विजय त भइसकेको छ। यस्ता विजयी नै विजयमालाका दाना बन्छन्। विजय उनीहरूको वर्सा हो। जन्मसिद्ध अधिकारमा यो वर्सा प्राप्त हुन्छ।

माताहरू सँग भेटघाट

बापदादाले माताहरूलाई सदा नै नमस्कार गर्नुहुन्छ किनकि माताहरूले सदा सेवामा अगाडि कदम राखेका छन्। बापदादाले माताहरूको गुण गाउनुहुन्छ, कति श्रेष्ठ माताहरू बनेका छन्, जुन बापदादा पनि देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। त्यसैले सदा आफ्नो यही भाग्यलाई स्मृतिमा राखेर खुशी रहनु। मनमा खुशीका गीतहरू सदा बजिरहुन्। बाँकी माताहरूको काम नै के छ? ब्राह्मण बन्यौ त्यसैले गाउनु र नाच्नु यही काम हो। मनले सोच मनले गीत गाऊ। एक एक जगत माताले एक एक दीपक जगायौ भने कति दीपक जागछन्? जगका माताहरूले जगका दीपक जगाइरहेका छौ नि? दीपक जाग्दै-जाग्दै दीपमाला हुन्छ। अच्छा।

प्रश्न:- सेवाको सहज साधन, सबैलाई आकर्षित गर्ने सहज साधन वा पुरुषार्थ कुन चाहिँ हो?

उत्तर:- हर्षितमुख अनुहार। जो सदा हर्षित रहन्छ उसले स्वतः नै सबैलाई आकर्षित गर्छ र सहजै सेवाको निमित्त पनि बन्छ। हर्षितमुखता खुशीको निशानी हो। हँसिलो देखेर स्वतः सोध्छन्- के पायौ, के मिल्यो! त्यसैले सदा खुशीमा रहने गर। के थिएँ, के बनेँ। यसबाट नै सेवा भइरहन्छ।

प्रश्न:- तिलकको अर्थ के हो? कुन तिलक धारण गर्नुपर्ने भने सदा नशा र खुशीमा रहन्छौ?

उत्तर:- तिलकको अर्थ हो स्मृति स्वरूप। त्यसैले सदा स्मृति रहोस्- हामी तख्तनशीन हौं। हामी ती सिकीलधे आत्माहरू हौं जो प्रभुको तख्तको अधिकारी बनेका छौं। यस तिलकलाई धारण गर्नाले सदा खुशी र नशामा रहन्छौ। त्यसै पनि भनिन्छ तख्त र बख्त। तख्तनशीन बन्ने बख्त अर्थात् भाग्य मिल्यो। त्यसैले सदा श्रेष्ठ तख्त र बख्त भएका आत्माहरू हौं, यहीं नशा र खुशी सदा रहोस्। अच्छा।

वरदान:- याद र सेवाद्वारा सबै चक्करलाई समाप्त गरेर ज्योतिमा स्वाहा हुने सच्चा पुतली भव

जो बच्चा याद र सेवामा सदा व्यस्त रहन्छ ऊ सबै चक्करबाट सहजै मुक्त हुन्छ। कुनै पनि चक्कर रहेको छ भने चक्कर नै लगाइरहन्छन्। कहिले सम्बन्धको चक्कर, कहिले आफ्नो स्वभाव संस्कारको चक्कर, यस्ता व्यर्थका सबै चक्कर समाप्त तब हुन्छन्, जब बुद्धिमा सिवाए ज्योति अरू केही पनि हुँदैँन। ज्योतिमा स्वाहा हुने ज्योति समान बन्छन्। यस्ता स्वाहा हुने अर्थात् समाहित हुने नै सच्चा पुतली हुन्।

स्लोगन:- जो सच्चा पारस बनेका छन्, उनीहरूको संगतमा फलाम जस्तै आत्माहरू पनि सुन बन्छन्।